

Odă tinereții

Doina Bezea

Tinerete, haine strâmte
strângi în brațe ani, nu minte,
horele le prinzi pe brațe
câmpu-l strângi pe sub cojoace,
muști din noapte fir de lână,
stele prinzi arcuș pe strună,
apelor le țeși covoare
speli ogoare-n ochi de soare,
vântu-ți zboară-n iasca lunii
strângând bărbii rar, tăciunii.

Tinerete, mândră floare
munți-i strângi la cingătoare,
faci din cer săgeată lată
țărnu-l storci în bulbi de piatră,
zbori pe frunți de depărtare,
și-ți cari dorul pe spinare,
faci din patimi- împlinire
strângi pe deget- strălucire,
desfaci zborul de aripă
piei de zeu în os de- o clipă.

Tinerete, zâmbet șubred
vântu-ți soarbe mersul umed,
gerul naște blăni de piatră
talpa- ți sapă crucea- n poartă,
toamna- ți culcă- n frunze anii
veștejind sub piei castanii,
cumpănă de frumusețe
vine iarna, vara- ți trece,
nu te- nchide cu zăvoare
bici de foc în os de floare!
Autor Doina Bezea